

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obdo/7/2018
Identifikačné číslo spisu: 5612211964
Dátum vydania rozhodnutia: 25.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Darina Ličková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5612211964.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Pozemkové spoločenstvo Bývalí urbarialisti obce Východná, so sídlom 032 32 Východná 88, IČO: 00 629 588, zast JUDr. Jurajom Lukáčom, advokátom so sídlom Námestie sv. Egídia 11/6, 058 01 Poprad, proti žalovanej Viere Marecovej, bytom Nový Smokovec 50, 062 01 Výsoké Tatry, štátna občianka SR (pôvodne podnikajúcej pod obchodným menom Viera Marecová - LINGUA, s miestom podnikania Nový Smokovec 50, 062 01 Výsoké Tatry, IČO: 17 205 140 - podnikateľský subjekt ukončil svoju činnosť k 31. decembru 2014), zastúpenej právnym zástupcom JUDr. Martinom Cibulom, advokátom so sídlom M. Pišúta 919/2, 031 01 Liptovský Mikuláš, o vypratanie nehnuteľnosti vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn.: 9Cb/208/2012, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 20. júna 2017, č. k.: 13Cob/21/2017-363, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu o d m i e t a .
- II. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobca žalobou došlou na súd prvej inštancie 30. októbra 2012 žiadal, aby súd vydal rozhodnutie, ktorým žalovanej uloží odstrániť vleký nachádzajúcich sa v kat. úz. O., obec O., miestna časť O. z parciel zapísaných na LV č. XXXX, par. C., XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX/XXX zapísaných na LV č. XXXX, k. ú. O., tzv. J., parciel XXXXX/XXX, XXXXX/XXX, XXXXX/XXX, XXXXX/XXX, XXXXX/XXX, tzv. I. v LV č. XXXX, k. ú. O. a uviesť pozemky do pôvodného stavu a zaplatiť žalobcovi trovy konania.

2. Rozsudkom súd prvej inštancie z 30. septembra 2013, č. k.: 9Cb/208/2012-183 (ktorý nenadobudol právoplatnosť) vyhovel žalobcovi. Žalobca vzal žalobu písomným podaním späť s tým, že žalovaná Kúpnou zmluvou z 31. júla 2014 predala vleký, ktoré odmietala vypratať z pozemkov novému nájomcovi pozemkov Tatranskému Permonu, a. s. Kupujúci je nájomcov pozemkov a po kúpe vlekov nemusí prenajaté pozemky vypratávať.

Žalovaná nesúhlasila so späťvzatím žaloby písomným podaním z 29. októbra 2014 odôvodňujúc svoj nesúhlas tým, že v danom spore nie je pasívne vecne legitimovaná. Žalobca vedel, že žalovaná už v čase podania žaloby rokovala o odpredaji vlekov so súčasným nájomcom. Žalovaná má zato, že žalobca nesie procesnú zodpovednosť za prípadné zastavenie konania.

Krajský súd v Žiline vrátil súdu prvej inštancie predloženú vec súdom prvej inštancie a tento doplnujúcim rozsudkom z 26. januára 2015, č. k. 9Cb/208/2012-261 žalobu v časti, v ktorej bola zakreslená lokalizácia v podklade pre projekt vyhotovenom Ing. B. K. v stave k 30. aprílu 2011 a jeho mapového zobrazenia v mierke 1:2500 zamietol, voči čomu sa odvolal žalobca.

Uznesením z 2. septembra 2015, č. k. 13Cob/227/2015-291 Krajský súd v Žiline nepripustil späťvzatie žaloby žalobcom z dôvodu nesúhlasu žalovanej.

Odvolací súd uznesením č. k. 13Cob/228/2015-305 z 25. januára 2016 rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 9Cb/208/2012-183 z 30. septembra 2013 s spojením s doplnujúcim rozsudkom súdu prvej inštancie č. k. 9Cb/208/2012-261 z 26. januára 2015 v napadnutom výroku o povinnosti žalovanej vypratáť z pozemkov lyžiarske vleký a vo výroku, ktorým bol návrh v časti týkajúcej sa zakreslenia lokalizácie v stave k 30. aprílu 2011 a jeho mapového zobrazenia zamietnutý, zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. Žalobca pred otvorením pojednávania 7. septembra 2016 zobral žalobu celkom späť.

8. Žalovaná so späťvzatím žaloby súhlasila, pričom zástupca žalovanej žiadala priznať náhradu trov konania.

9. Súd prvej inštancie podľa § 144 a § 145 ods. 1 C.s.p. konanie zastavil a účastníkom konania nepriznal náhradu trov konania.

10. Proti tomuto uzneseniu a to výroku, ktorým nebola žalobcovi priznaná náhrada trov konania podal žalobca odvolania. Rovnako podala do tejto časti uznesenia súdu prvej inštancie odvolania aj žalovaná.

11. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací prejednal odvolania sporových strán a konštatoval, že v súvislosti so späťvzatím žaloby bol podstatný dôvod tohto späťvzatia, ktorý vyjadril žalobca pred súdom prvej inštancie a ktorý sa následne potom premietol pri rozhodovaní o trovách konania. Určujúcim pre posúdenie zavinenia na zastavení konania bol vzťah medzi tým, čoho sa žalobca podanou žalobou domáhal (požadovaným výsledkom) a skutočnosťou, pre ktorú vzal žalobu späť. Je zrejmé, že žalobca zobral žalobu o vypratanie nehnuteľností späť z dôvodu, že žalovaná po podaní žaloby Kúpnu zmluvou z 31. júla 2014 predala vleký novému nájomcovi pozemkov. Z takto vymedzeného dôvodu späťvzatia žaloby nebolo možné vyvodiť súvislosť medzi správaním sa žalovanej vo vzťahu k žalobou vymedzenému nároku, t. j. žalobnému petitu, teda procesné zavinenie žalovanej na zastavení konania, ktorá predajom vlekov realizovala len svoje práva vlastníka.

12. Predmetná situácia ako uviedol odvolací súd, nedáva priestor ani k záveru aplikácii § 256 ods. 1 C.s.p. vo vzťahu k žalobcovi, pretože bolo nevyhnutné prihliadať k charakteru sporového konania vyvolaného žalobou žalobcu o vypratanie nehnuteľností a tvrdenej skutočnosti, ktorá viedla žalobcu k späťvzatíu žaloby. Žalobca uplatnil nárok z vlastníckeho práva podľa § 126 Občianskeho zákonníka voči žalovanej, ktorá neoprávnene zasahovala do práv žalobcu ako vlastníka. Pre vecné a časové súvislosti, a to okolnosť podania žaloby, v priebehu konania zmena skutkových okolností z dôvodu uzavretej kúpnej zmluvy žalovanou s tretou osobou k veciam, ktorých odstránenia sa žalobca domáhal, tak procesný úkon späťvzatia žaloby, preto nemohlo jednoznačne platiť, že žalobca z procesného hľadiska späťvzatím žaloby zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Z takto vnímaných vecných a časových súvislostí potom predmetná procesná situácia dala záver, že na daný právny stav nebolo možné aplikovať § 256 ods. 1 C.s.p., preto odvolací súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania nevychádzal z ust. § 257 C.s.p., ale aplikoval ust. § 255 ods. 2 C.s.p. a contrario, podľa ktorého žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo v spojení s čl. 4 C.s.p.

13. Odvolací preto uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku potvrdil ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 256 ods. 2 C.s.p. a contrario, § 262 ods. 1 C.s.p.

15. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca ,pričom prípustnosť vyvodzuje podľa ust. § 420 písm. f/ C.s.p., pretože súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca porušenie práva na spravodlivý proces vzhladal: napadnuté rozhodnutie nie je riadne odôvodnené, keďže odvolací súd svoje závery postavil na dôvodoch priečiacim sa argumentom žalobcu v podanom odvolaní - na aplikáciu ust. § 255 C.s.p. a to bez toho, aby na takýto postup dal jasnú a zrozumiteľnú odpoveď, ktorá by argumentáciu žalobcu (o nemožnosti aplikácie zásady úspechu a nutnosti aplikácie zavinenia) vyvracala, alebo aspoň spochybnila. Má zato, že zastavenie konania zaviniła žalovaná svojím správaním po podaní žaloby. Pokiaľ by žalovaná po podaní žaloby nepreviedla vlastníctvo k vlekom na nového vlastníka, k späťvzatiu návrhu by nedošlo. Žalobca navrhol, aby dovolací súd s poukazom na ust. § 449 ods. 1 C.s.p. napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil.

16. Žalovaná sa k dovolaniu žalobcu písomne vyjadrila po uplynutí stanovenej lehoty 10 dní od doručenia dovolania žalobcu /dovolanie žalobcu prevzala 16. novembra 2017, pričom jej vyjadrenie bolo prijaté na súde prvej inštancie 11. januára 2018/ a uviedla, že dovolanie nespadá do zákonom taxatívne stanovených rozhodnutí, proti ktorým Civilný sporový poriadok pripúšťa dovolanie a preto žalovaná namieta prípustnosť dovolania a navrhuje, aby toto dovolací súd ako neprípustné odmietol. Žalovaná má zato, že žalobca sa nemôže považovať za úspešnú stranu, nakoľko v predmete žaloby bolo odstránenie vlekov nachádzajúcich v k. ú. a obci O.. K odstráneniu vlekov nedošlo, došlo k ich predaju, takže žalobca súdnym konaním nedosiahol to, čoho sa domáhal. Žalobca sa domáhal pozitívneho rozhodnutia v troch nárokoch, neprávoplatne bol úspešný v jednom, dva nároky súd zamietol.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací /§ 35 Civilného sporového poriadku ďalej len C.s.p./ po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, za ktorú koná advokát v súlade s ust. § 429 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia pojednávania /443 C.s.p./dospela k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobcu smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustný, preto dovolanie treba odmietnuť /§ 447 písm. c / C.s.p./.

18. Dovolateľ odôvodnil prípustnosť dovolania tým, že v konaní došlo k vade podľa ust. § 420 písm. f/ C.s.p., keďže napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nie je riadne odôvodnené.

19. Podľa ust. § 419 C.s.p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

20. Podľa ust. § 420 písm. f/ C.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

21. S účinnosťou od 1. júla 2016 došlo k zásadnému zúženiu možnosti podať dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu. Pokiaľ právna úprava účinná do 30. júna 2016 v zásade umožňovala podať dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu /ustanovenie § 237 ods. 1 O.s.p./, právna úprava účinná od 1. júla 2016 /ustanovenie § 419 a nasl. C.s.p./ pripúšťa dovolanie len proti meritórnym rozhodnutiam /rozsudkom vo veci samej/ a z nemeritórnych rozhodnutí len proti rozhodnutiam, ktorými sa konanie končí/uznesenie o zastavení konania, uznesenie o odmietnutí žaloby/. Ide o zmenu, ktorej dôvodom je dôsledné uplatňovanie princípu mimoriadnosti uplatňovania tohto opravného prostriedku.

22. V rozhodovanej veci je dovolaním podaným za účinnosti Civilného sporového poriadku napadnuté potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu o nepriznaní náhrady trov konania. Nejde teda o meritórne rozhodnutie a ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Prípustnosť dovolania podľa ust. § 419 a § 420 C.s.p. preto vyvodit' nemožno.

23. Dovolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi dovolania, so zreteľom na vyššie uvedené preto dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako procesné neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

24. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje /§ 451 ods. 3 druhá veta/.

25. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.